

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Jeg vil bare gerne have, at fru Mette Frederiksen svarer på, hvilke muligheder der er, når der i forhold til den nuværende model bliver reserveret yderligere til faderen. Hvilke muligheder er der så? Jeg går så ud fra, at der ikke er nogen, som moderen overhovedet kan råde over.

Jeg ser altså også meget gerne, at der er flere fædre, der tager barselorlov, jeg vil bare gerne overlade det til familien selv at råde over den.

Hvis faren nu ikke tager den orlov, hvem er det så, det går ud over? Er det ikke barnet?

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror i virkeligheden, at det, der er problemet i forhold til, om den ene side af salen forstår den anden side af salen i dag, er, at Venstre og De Konservative har meget travlt med at tage familiudgangspunktet. Det kunne jo også godt være, at vi er i en situation, hvor fædre gerne vil på barsel, og at mødre selvfølgelig – det tror jeg i hvert fald er kendetegnet for min generation – kan se nogle fordele i, at de to forældre er ligeværdige, men at det, fædre oplever, er et arbejdsmarked, hvor arbejdsgiverne ikke er så villigt indstillet over for det her som det, der bliver givet udtryk for her i dag, og at rettigheden derfor er det, der kan sikre, at far kan stå og sige: Jamen det er slet ikke til diskussion med dig, hr. arbejdsgiver eller fru arbejdsgiver, om jeg skal på barsel, det er nemlig en ret, som et flertal i det danske Folketing har sikret mig.

Jeg bliver bare nødt til endnu en gang at understrege over for fru Rikke Hvilshøj, at efter den ordning, som fru Rikke Hvilshøj selv har stemt for, har mor pligt til 2 uger og ret til 12 uger, som ikke kan konverteres. Når det er sådan i den nuværende ordning, hvorfor i alverden skulle det så være så forkert at sige fra vores side, at nu er det fars tur, nu er det far, der skal have flere rettigheder? Eller drejer diskussionen sig i virkeligheden om, at man slet ikke ønsker at give far de der flere rettigheder? Det lyder i hvert fald sådan.

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Louise Frevert som den næste ordfører.

Louise Frevert (DF):

Mænd har i årtier og i århundreder tiltaget sig en magt, som det har været svært for kvinderne

at undslå sig. Siden kvinderne fik valgret i 1915, er der da gudskelov sket en del, og vi er på vej i den helt rigtige retning.

I Dansk Folkeparti mener vi, at mænd og kvinder er jævnbyrdige individer, som skal opdrage og tage ansvar for deres børn i et ligeværdigt forhold. At det ikke altid er ladsiggørligt, at forældre kan være sammen og derved give deres barn trygge rammer som samboende forældre, kan der være mange grunde til.

Nogle forældre vælger at blive skilt og have delt forældremyndighed, og de fleste skilsmisser er da også om ikke lykkelige så tålelige for de voksne og ikke til gene for barnets opvækst og samkvem med den forælder, som barnet ikke længere bor sammen med.

Vi er da godt klar over, at der er tilfælde, hvor barnets tarv absolut ikke bliver varetaget på bedste vis, og derfor skal der foranstalles tiltag, som gør op med ikke alene rygter, men også kutymer for, at det altid er kvinderne, der pr. definition er bedst egnede til at få forældreret over barnet.

Man skal dog være klar over, at i mange tilfælde har det været moren, der har haft det stærke bånd og den daglige tilknytning til barnet, og så kan det ikke nytte noget, at faren kommer og påberåber sig nu at ville være sammen med barnet og have forældremyndigheden. Men det skal ikke være sådan, at en mor kan forhindre en far i at se sit barn kun for at chikanere faren, fordi parret ikke har kunnet skilles i fordragelighed og derfor har svært ved at enes. Det må ikke gå ud over barnet, at de voksne ikke kan finde ud af at tale sammen og varetage barnets interesse.

Det gode initiativ fra ministerens side og et af de nye tiltag i 2004 vil være at sætte mere fokus på mænd og ligestilling. Det må siges at være kærkomment, at der nu bliver dæmmet op for ikke alene en debat, men forhåbentlig også for nye tiltag og holdningsændringer i det retlige system, så man ikke får den skævvridning, som man har i dag, mellem mænds og kvinders samkvem med deres børn.

Fædre har i de seneste årtier vist en meget større og synlig interesse for deres børn, ikke at jeg tror, interessen som sådan er større end tidligere, den er blot blevet mere synlig, og samfundsstrukturen har gjort, at der er givet mulighed for, at fædre bedre har kunnet engagere sig i deres barns opvækst og udvikling. Derfor skal fædre heller ikke straffes af barnets mor, hvis parret ikke længere er sammen.